

**LEGEA nr. 119 din 16 octombrie 1996, republicată, actualizată,
cu privire la actele de stare civilă**

Republicată în temeiul art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2012.

Cu modificările și completările ulterioare aduse de către:

-
- Legea nr. 213 din 27 iunie 2013;
- Legea nr. 295 din 25 noiembrie 2015;
- **OUG nr. 33 din 28 iunie 2016, aprobat prin Legea nr. 14 din 12 ianuarie 2018;**

CAP. I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Actele de stare civilă și persoanele care le întocmesc

ART. 1

Actele de stare civilă sunt înscrisuri autentice prin care se dovedește nașterea, căsătoria sau decesul unei persoane. Acestea se întocmesc în interesul statului și al persoanei și servesc la cunoașterea numărului și structurii populației, a situației demografice, la apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

ART. 2

(1) Actele de naștere, de căsătorie și de deces se întocmesc în registre de stare civilă, în două exemplare, ambele originale, și se completează manual, cu cerneală specială de culoare neagră.

(2) De la data asigurării infrastructurii informatice necesare, al doilea exemplar al actelor de stare civilă, precum și mențiunile ulterioare vor fi întocmite în format electronic.

ART. 3

(1) Atribuțiile de stare civilă se îndeplinesc de consiliile județene, respectiv de Consiliul General al Municipiului București, de serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor, în unitățile administrativ-teritoriale unde acestea sunt constituite, precum și de ofițerii de stare civilă din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale în care nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor.

(2) Sunt ofițeri de stare civilă:

- a) primarii municipiilor, sectoarelor municipiului București, orașelor și comunelor;
- b) șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României;
- c) comandanții de nave și aeronave;
- d) ofițerii de stare civilă desemnați prin ordin al ministrului apărării naționale sau, după caz, al ministrului administrației și internelor, potrivit prevederilor art. 8 alin. (7).

(3) Primarii și șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României pot delega sau reține, după caz, exercitarea atribuțiilor de ofițer de stare civilă viceprimarului, secretarului unității administrativ-teritoriale sau altor funcționari publici din aparatul propriu cu competență în acest domeniu, respectiv diplomatului care îndeplinește funcții consulare, unuia dintre funcționarii consulari sau angajații consulari.

(4) Ofițerul de stare civilă nu poate întocmi acte de stare civilă când este parte sau declarant. În asemenea cazuri, el va delega o altă persoană, în condițiile legii.

ART. 4

(1) Cetățenii străini care au domiciliul sau se află temporar în România pot cere înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă în aceleași condiții ca și cetățenii români.

(2) Persoanele fără cetățenie sunt obligate să solicite înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă.

(3) Cetățenii străini pot cere, iar persoanele fără cetățenie sunt obligate să solicite înscrierea de mențiuni pe actele de stare civilă întocmite în registrele de stare civilă române.

(4) Dacă un cetățean străin s-a căsătorit sau a decedat pe teritoriul României, ofițerul de stare civilă care a întocmit actul va trimite, în termen de 5 zile de la înregistrare, un extras de pe actul respectiv organului competent al Ministerului Administrației și Internelor, care îl va transmite misiunii diplomatice sau oficiului consular al țării respective acreditate în România, potrivit obligațiilor izvorâte din tratate, acorduri sau convenții la care România este parte sau pe bază de reciprocitate.

ART. 5

(1) Înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă și înscrierea mențiunilor se fac la cerere, pe baza declarației persoanei obligate la aceasta, sau din oficiu, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Numele de familie și prenumele se scriu așa cum rezultă din actele de identitate, din certificatele de stare civilă și din alte înscrisuri prezentate de declarant sau primite de la autoritățile prevăzute de lege.

(3) Întocmirea actelor de stare civilă, precum și înscrierea mențiunilor se fac în limba română, folosindu-se alfabetul latin.

ART. 6

(1) Ofițerul de stare civilă este obligat să verifice realitatea conținutului declarației și concordanța acesteia cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și cu celelalte înscrisuri prezentate de declarant.

(2) Actul de stare civilă, întocmit în temeiul declarației, se semnează de către ofițerul de stare civilă și de către declarant.

(3) În cazul în care declarantul nu poate semna, ofițerul de stare civilă menționează aceasta pe actul de stare civilă, pe care îl semnează.

(4) Este interzis să se facă ștersături, răzuiri, prescurtări și adăugări în actele de stare civilă.

ART. 7

(1) Dacă nașterea sau decesul are loc în tren, pe o navă sau aeronavă ori într-un alt mijloc de transport în timpul călătoriei pe teritoriul României, întocmirea actului de stare civilă se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor al locului de coborâre sau de debarcare ori, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază are loc coborârea sau debarcarea.

(2) În cazul în care nașterea, căsătoria sau decesul are loc pe o navă, în timpul unei călătorii în afara apelor teritoriale române, evenimentul se înregistrează în jurnalul de bord de către comandantul navei.

(3) Comandantul navei poate încheia căsătorii numai între persoane de cetățenie română. El poate aproba, pentru motive temeinice, reducerea termenului prevăzut la art. 30 alin. (1).

(4) Dacă nașterea sau decesul are loc pe o aeronavă, în timpul unei călătorii în afara teritoriului României, evenimentul se înregistrează de comandantul aeronavei în carnetul de drum.

(5) Înregistrările făcute în jurnalul de bord sau în carnetul de drum, potrivit alin. (2) și (4), vor cuprinde toate datele necesare întocmirii actului de stare civilă, precum și semnăturile cerute de lege, ele făcând dovada evenimentului până la întocmirea actului în condițiile prevăzute de alin. (6).

(6) Comandantul navei sau al aeronavei eliberează persoanelor îndreptățite o dovadă cu privire la înregistrarea făcută, iar la sosirea în țară înaintează prin căpitănia portului, respectiv prin comandantul aeroportului, un extras de pe jurnalul de bord sau de pe carnetul de drum, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului 1 al municipiului București, care va întocmi actul de stare civilă.

(7) În caz de mobilizare, război, participare a forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, Ministerul Apărării Naționale sau, după caz, Ministerul Administrației și Internelor, pentru efectivele proprii, desemnează ofițerii de stare civilă care înregistrează actele și faptele de stare civilă ale militarilor, ale personalului civil, precum și ale altor categorii de participanți și le comunică serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, ofițerului de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente.

ART. 8

(1) Orice modificare intervenită în statutul civil al unei persoane ca urmare a întocmirii unui act de stare civilă sau, după caz, dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă ori printr-un act administrativ se comunică din oficiu, în termen de 10 zile, serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, ofițerului de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale care a întocmit actul de naștere, de căsătorie sau de deces al persoanei la care această modificare se referă, în vederea înscrierii mențiunilor corespunzătoare.

(2) Dacă modificarea a fost dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă sau prin orice alt înscris prevăzut de lege, aceasta se comunică, din oficiu, în termenul prevăzut la alin. (1).

(3) Înscrierea în actele de stare civilă, pe baza documentelor prevăzute la alin. (1), a mențiunilor referitoare la modificarea intervenită în statutul civil se poate face și la cererea persoanei interesate.

ART. 9

În cazul în care ofițerul de stare civilă refuză să întocmească un act sau să înscrie o mențiune ce intră în atribuțiile sale, persoana nemulțumită poate sesiza judecătoria în raza căreia domiciliază.

ART. 10

(1) Pe baza actelor de stare civilă se eliberează certificate de naștere și de căsătorie titularilor sau reprezentanților legali ai acestora, iar certificatele de deces, membrilor familiei sau altor persoane îndreptățite. Certificatele de stare civilă se pot elibera și altor persoane împuternicite prin procură specială. În certificatele de stare civilă nu vor fi preluate titlurile de noblețe, chiar dacă au fost înscrise în unele acte de stare civilă.

(2) În cazul în care certificatul de stare civilă nu a fost eliberat la data întocmirii actului, eliberarea acestuia se face la cererea scrisă a persoanei îndreptățite.

(3) Cererea se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare registrul de stare civilă sau de la domiciliul ori reședința petiționarului. În cazul în care registrul de stare civilă nu se află în păstrarea autorității la care s-a depus cererea, aceasta îl solicită serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primarului unității administrativ-teritoriale competente, în termen de 3 zile. În situația în care exemplarul 1 al actului de stare civilă lipsește ori actele au fost predate Arhivelor Naționale, serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăria competentă, care primește cererea, solicită extras, după caz, de pe actul ce se găsește în păstrarea consiliului județean, a Consiliului General al Municipiului București ori a Arhivelor Naționale, pe baza căruia întocmește și eliberează certificatul de stare civilă. Eliberarea extraselor de pe actele de stare civilă aflate în păstrarea Arhivelor Naționale la cererea oficiilor de stare civilă și a structurilor competente ale Ministerului Administrației și Internelor, precum și a altor autorități publice se face gratuit.

(4) Eliberarea altor certificate în locul celor pierdute, sustrase, distruse sau deteriorate este supusă taxei de timbru, potrivit legii.

(5) Cererile privind procurarea și eliberarea certificatelor de stare civilă ale cetățenilor străini ale căror acte și fapte de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în România, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale acestor țări, acreditate în România, precum și ale cetățenilor români aflați în străinătate, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României sau Ministerului Administrației și Internelor, vor fi soluționate de Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(6) Transmiterea acestor documente se va face, după caz, prin Ministerul Afacerilor Externe, dacă actele au fost solicitate prin misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare acreditate în România sau prin Ministerul Administrației și Internelor, potrivit convențiilor la care țara noastră este parte.

(7) Certificatele de stare civilă eliberate de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actele și faptele de stare civilă sunt valabile și în străinătate.

(8) Certificatele de stare civilă se completează cu cerneală specială de culoare neagră, precum și, după caz, în sistem informatic, în condițiile legii.

ART. 11

(1) Este interzisă reținerea certificatelor de stare civilă de către orice persoană, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(2) În cazul în care autoritățile învestite cu atribuții de stare civilă constată că unele date din cuprinsul unui certificat de stare civilă nu corespund cu cele din actul pe baza căruia a fost eliberat, certificatul se reține și se sesizează serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente, în vederea anulării și eliberării unui nou certificat.

SECȚIUNEA a 2-a

Dovada stării civile

ART. 12

Starea civilă se dovedește cu actele întocmite în registrele de stare civilă, precum și cu certificatele de stare civilă eliberate pe baza acestora.

ART. 13

(1) În cazul prevăzut la art. 9, starea civilă se poate dovedi prin orice mijloace de probă în fața instanței judecătorești, în situațiile prevăzute la art. 103 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Prevederile art. 103 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, cu privire la dovada stării civile sunt aplicabile și în cazul în care se solicită serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor sau ofițerului de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente reconstituirea sau întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă.

CAP. II

Întocmirea actelor de stare civilă

SECȚIUNEA 1

Întocmirea actului de naștere

ART. 14

Întocmirea actului de naștere se face de personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul ori, după caz, de către șeful misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră.

ART. 14¹.

(1) Declararea nașterii se face în termen de 30 de zile pentru copilul născut viu și în termen de 3 zile pentru copilul născut mort. Termenele se socotesc de la data nașterii. În cazul în care copilul născut viu a decedat înăuntrul termenului de 30 de zile, declarația nașterii se face în termen de 24 de ore de la data decesului. Pentru copilul născut mort se întocmește numai actul de naștere.

(2) Întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației verbale a persoanelor prevăzute la art. 16, a actului de identitate al mamei și al declarantului, a certificatului medical constatator al nașterii și, după caz, a certificatului de căsătorie al părinților.

(3) Întocmirea actului de naștere al copilului, în lipsa actului de identitate al mamei, se face pe baza celorlalte documente prevăzute la alin. (2), a documentului întocmit de reprezentantul poliției cu ocazia verificărilor efectuate la solicitarea unității sanitare în care a avut loc nașterea, cu privire la datele de identificare a mamei, și a verificărilor în registrele de stare civilă sau în Registrul național de evidență a persoanelor.

(4) Întocmirea actului de naștere al copilului, în cazul în care nașterea mamei nu este înregistrată, se face pe baza declarației scrise a persoanelor prevăzute la art. 16, unui proces-verbal privind identitatea declarată de mamă, semnat de reprezentantul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare, a certificatului medical constatator al nașterii și a actului de identitate al declarantului. În acest caz, numele de familie și prenumele copilului se stabilesc prin dispoziție emisă în termen de 5 zile de la data solicitării de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

(5) Dacă declarația privește un copil din afara căsătoriei, iar recunoașterea paternității are loc în momentul declarării nașterii, datele privind tatăl copilului se înscriu în rubricile corespunzătoare din cuprinsul actului de naștere ce se întocmește.

ART. 14².

(1) După împlinirea termenului de 30 de zile, prevăzut la art. 14¹ alin. (1), întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a Municipiului București. Înregistrarea nașterii se realizează în termen de 90 de zile de la data solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), întocmirea actului de naștere se face pe baza documentelor prevăzute la art. 14¹ alin. (2) sau (3), precum și a verificărilor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2¹) Dacă nu există certificat medical constatator al nașterii, actul de naștere se întocmește pe baza celorlalte documente prevăzute la art. 14¹ alin. (2) sau (3), a expertizei medico-legale cu privire la data nașterii, în format an, lună, zi și sexul persoanei, și a declarației de recunoaștere a mamei potrivit art. 408 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(2²) În lipsa declarației de recunoaștere a mamei, actul de naștere se întocmește fără a se completa rubricile referitoare la părinți. În acest caz, numele de familie și prenumele se stabilesc prin dispoziție emisă în termen de 5 zile de la data solicitării de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

(2³) Expertiza medico-legală prevăzută la alin. (2¹) se efectuează în mod gratuit.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean român s-a produs în străinătate și nu a fost declarată ori a fost înregistrată cu date nereale privind identitatea părinților, iar declararea nașterii sau înregistrarea nașterii se face în țară.

(4) Pentru situația prevăzută la alin. (3), actul de naștere se întocmește de personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul părinților, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate.

ART. 14³.

În situația în care declarantul este cetățean străin, necunoscător al limbii române ori persoană cu handicap auditiv sau surdocecitate, la depunerea documentelor necesare înregistrării nașterii se va folosi interpret autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

ART. 15

(1) Numele de familie și prenumele copilului se stabilesc potrivit art. 84 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Ofițerul de stare civilă are obligația de a refuza motivat, comunicând în scris declarantului, înregistrarea prenumelor formate din cuvinte indecente, ridicole ori altele asemenea, de natură a afecta ordinea publică și bunele moravuri sau interesele copilului, după caz.

(3) Dacă părinții nu au nume de familie comun sau există neconcordanță între prenumele copilului trecut în certificatul medical constatator al nașterii și declarația verbală a declarantului, întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației scrise și semnate de ambii părinți, din care să rezulte numele de familie și prenumele copilului. În lipsa acordului părinților cu privire la numele de familie, instanța de tutelă hotărăște și comunică de îndată hotărârea rămasă definitivă și irevocabilă serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, ofițerului de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale unde s-a produs evenimentul, în vederea întocmirii actului de naștere.

ART. 16

Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive, nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, asistentului social sau, după caz, persoanei cu atribuții de asistență socială din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului.

ART. 17 se abrogă

ART. 18 se abrogă

ART. 19

(1) Orice persoană care a găsit un copil ale cărui date de identificare nu se cunosc este obligată să anunțe cea mai apropiată unitate de poliție în termen de 24 de ore.

(2) Întocmirea actului de naștere al copilului găsit se face în termen de 30 de zile de la data găsirii acestuia, de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în a cărui rază administrativ-teritorială a fost găsit copilul, pe baza unui proces-verbal întocmit și semnat de reprezentantul serviciului public de asistență socială, de reprezentantul unității de poliție competente și de medic.

(3) În procesul-verbal prevăzut la alin. (2), care se întocmește în termen de 3 zile de la data găsirii copilului, trebuie să se menționeze data, locul și împrejurările în care a fost găsit copilul, sexul și data presupusă a nașterii acestuia, stabilită de medic.

(4) Obligația de a face demersurile necesare în vederea înregistrării nașterii copilului revine serviciului public de asistență socială în a cărui rază administrativ-teritorială a fost găsit acesta.

ART. 20

(1) Întocmirea actului de naștere în cazul copilului părăsit de mamă în maternitate se face la împlinirea termenului de 30 de zile de la întocmirea procesului-verbal de constatare a părăsirii copilului, semnat de reprezentantul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, de reprezentantul poliției și de cel al maternității.

(2) Dacă identitatea mamei nu a fost stabilită în termenul prevăzut la alin. (1), serviciul public de asistență socială în a cărui rază administrativ-teritorială a fost găsit copilul, pe baza documentației transmise de direcția generală de asistență socială și protecția copilului, are obligația ca în termen de 5 zile să obțină dispoziția de stabilire a numelui și prenumelui copilului și să facă declarația de înregistrare a nașterii la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor.

(3) Întocmirea actului de naștere se face pe baza procesului verbal prevăzut la alin. (1), a certificatului medical constatator al nașterii, a dispoziției de plasament în regim de urgență, a răspunsului poliției cu privire la rezultatul verificărilor privind identitatea mamei, a dispoziției de stabilire a numelui și prenumelui copilului și a declarației de înregistrare a nașterii.

ART. 21

În cazurile prevăzute la art. 19 și 20, dacă nu se cunosc numele de familie și prenumele copilului, acestea se stabilesc, prin dispoziție, de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

ART. 21¹.

(1) În scopul protejării dreptului la identitate al copilului, identificării mamei neînregistrate și clarificării stării civile a acesteia, precum și pentru eliminarea riscului substituirii de persoane, în situația prevăzută la art. 14¹ alin. (4), se colectează imaginea facială și imaginea impresiunilor papilare a două degete ale mamei.

(2) Imaginile colectate potrivit alin. (1) se utilizează exclusiv cu ocazia procedurii de înregistrare a nașterii mamei, pentru compararea cu imaginile colectate de la persoana care se prezintă pentru înregistrarea nașterii.

(3) Imaginile colectate potrivit alin. (1) se stochează în Sistemul național informatic de evidență a persoanelor și se șterg prin procedură automată imediat după emiterea actului de identitate al mamei.

(4) Procedurile de colectare și de ștergere a imaginilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 21².

Odată cu inițierea procedurii prevăzute la art. 21¹, serviciul public de asistență socială de la domiciliul declarat al mamei este obligat să efectueze demersurile necesare pentru înregistrarea nașterii și să urmărească obținerea unui act de identitate de către aceasta.

ART. 22

La înregistrarea nașterii, ofițerul de stare civilă atribuie și înscrie codul numeric personal, care se menționează în certificatul de naștere, precum și în toate celelalte acte care privesc persoana în cauză.

ART. 23

(1) În cazul adopției se va întocmi un nou act de naștere de către serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căreia se află domiciliul adoptatului ori sediul instituției de ocrotire în îngrijirea căreia se găsește adoptatul.

(2) În situația în care adoptatorii sunt cetățeni străini ori cetățeni români cu domiciliul sau cu reședința în străinătate, noul act de naștere se va întocmi de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căreia se află domiciliul celui adoptat ori sediul instituției de ocrotire, în cazul copiilor aflați în îngrijirea acesteia.

(3) În noul act de naștere întocmit, rubrica "Locul nașterii" se va completa cu datele din actul de naștere inițial.

SECȚIUNEA a 2-a

Întocmirea actului de căsătorie

ART. 24

(1) Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor, al primăriei în a cărei rază de competență teritorială își are domiciliul ori reședința unul dintre viitorii soți sau, după caz, la un sediu destinat acestui scop, stabilit de primarul unității administrativ-teritoriale respective.

(2) Căsătoria se poate încheia în afara sediului serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei competente, cu aprobarea primarului.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), căsătoria poate fi încheiată la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la o altă primărie decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau își au reședința viitorii soți, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale unde se încheie căsătoria.

(4) Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor ori primăria unde urmează să se încheie căsătoria va înștiința, de îndată, primăria de domiciliu sau de reședință a viitorilor soți, în vederea publicării declarației de căsătorie.

ART. 25

(1) Declarația de căsătorie se face personal de către viitorii soți, în scris, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă, misiunea diplomatică ori oficiul consular unde urmează a se încheia căsătoria. În declarația de căsătorie, viitorii soți vor arăta că nu există niciun impediment legal la căsătorie și vor menționa numele de familie pe care îl vor purta în timpul căsătoriei, precum și regimul matrimonial ales.

(2) Pentru motive temeinice, dacă unul dintre viitorii soți se află în imposibilitatea de a se deplasa la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei competente, declarația de căsătorie se poate face și în afara sediului acestuia/acesteia, în fața ofițerului de stare civilă.

(3) Ofițerul de stare civilă care primește declarația de căsătorie solicită viitorilor soți să prezinte actele de identitate, certificatele de naștere, certificatele medicale privind starea sănătății acestora, precum și:

a) autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție își are domiciliul cel care cere încuviințarea pentru încheierea căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de rudenie firească sau adopție, în condițiile prevăzute de lege;

b) avizul medical, dovada încuviințării părinților ori, după caz, a tutorelui și autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție minorul își are domiciliul pentru încheierea căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente legate de vârsta matrimonială; dispozițiile art. 272 alin. (2) ultima teză și alin. (3)-(5) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(4) Dacă unul dintre viitorii soți, părinții sau tutorele nu se află în unitatea administrativ-teritorială unde urmează a se încheia căsătoria, ei pot face declarația de căsătorie, respectiv pot depune dovada încuviințării prevăzute la alin. (3) lit. b) la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale unde au domiciliul sau reședința, care o transmite în termen de 48 de ore serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unde urmează a se încheia căsătoria.

ART. 26

Ofițerul de stare civilă dispune publicarea declarației de căsătorie în ziua primirii acesteia, prin afișarea în extras într-un loc special amenajat la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau al primăriei, respectiv al misiunii diplomatice sau al oficiului consular unde urmează să se încheie căsătoria, precum și pe pagina de internet a acestuia/acesteia. După caz, declarația de căsătorie se afișează și la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau al primăriei unde celălalt soț își are domiciliul sau reședința.

ART. 27

(1) Căsătoria se încheie după 10 zile de la afișarea declarației de căsătorie, termen în care se cuprind atât data afișării, cât și data încheierii căsătoriei.

(2) Primarul municipiului, al sectorului municipiului București, al orașului sau al comunei unde urmează a se încheia căsătoria poate să încuviințeze, pentru motive temeinice, încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin. (1).

(3) Dacă de la data depunerii declarației de căsătorie au trecut 30 de zile și căsătoria nu a fost încheiată ori dacă viitorii soți doresc să modifice declarația inițială, aceștia vor face o nouă declarație de căsătorie. Dispozițiile alin. (1) și (2) și ale art. 26 se aplică în mod corespunzător.

ART. 28

(1) În cazul în care constată că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă refuză să încheie căsătoria și consemnează refuzul într-un proces-verbal.

(2) În cazul refuzului ofițerului de stare civilă de a încheia căsătoria, persoana nemulțumită poate sesiza instanța de tutelă în raza căreia domiciliază.

ART. 29

(1) La încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă ia consimțământul viitorilor soți, liber și deplin exprimat, în prezența a doi martori, după care îi declară căsătoriți, le citește dispozițiile privind drepturile și îndatoririle soților din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și întocmește, de îndată, actul de căsătorie.

(2) Actul de căsătorie se semnează de către soți, cu numele de familie pe care au convenit să îl poarte în timpul căsătoriei, de cei doi martori și de către ofițerul de stare civilă.

ART. 30

La încheierea căsătoriei între cetățeni străini sau între aceștia și cetățeni români, dacă nu cunosc limba română, precum și în cazul în care unul sau ambii viitori soți au handicap auditiv sau surdocecitate, se va folosi interpret autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

ART. 31

(1) Ofițerul de stare civilă poate încheia căsătoria între cetățeni străini sau între aceștia și cetățeni români numai dacă, pe lângă actele prevăzute la art. 25, viitorii soți cetățeni străini prezintă dovezi eliberate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale țărilor ai căror cetățeni sunt, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile de fond, cerute de legea lor națională, pentru încheierea căsătoriei. Dispozițiile art. 277 alin. (1) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(2) Cetățenii statelor cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență juridică în materie civilă sau de drept al familiei, precum și cetățenii statelor care nu au misiune diplomatică acreditată în România fac dovada îndeplinirii condițiilor de fond cerute de legea lor națională pentru încheierea căsătoriei, cu documente justificative eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie.

(3) Documentele prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie însoțite de declarații notariale ale viitorilor soți din care să rezulte că îndeplinesc condițiile necesare încheierii căsătoriei în România.

SECȚIUNEA a 3-a

Întocmirea actului de deces

ART. 32

(1) Întocmirea actului de deces se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs decesul, pe baza certificatului medical constatator al decesului și a declarației verbale făcute de membrii familiei decedatului sau, în lipsa acestora, de una dintre următoarele persoane:

- a) medicul sau alt cadru din unitatea sanitară unde s-a produs decesul;
- b) orice persoană care are cunoștință despre deces.

(2) Declarantul va depune certificatul medical constatator al decesului, documentul de identitate și, după caz, documentul de evidență militară ale celui decedat.

ART. 33

(1) Declararea decesului se face în termen de 3 zile de la data încetării din viață a persoanei. În acest termen se cuprinde atât ziua în care s-a produs decesul, cât și ziua în care se face declarația.

(2) Când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente, precum și în cazul găsirii unui cadavru, declararea se face în termen de 48 de ore, socotit din momentul decesului sau al găsirii cadavrului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), pentru întocmirea actului de deces este necesară și dovada eliberată de poliție sau de parchet, din care să rezulte că una dintre aceste autorități a fost sesizată despre deces.

(4) În cazul în care decesul nu a fost declarat în termenul prevăzut la alin. (1) sau, după caz, la alin. (2), întocmirea actului de deces se face cu aprobarea parchetului.

ART. 34

În cazul în care se declară decesul unui copil născut viu, care a încetat din viață fără ca declararea nașterii să fi fost făcută în termenele prevăzute de lege, ofițerul de stare civilă va întocmi mai întâi actul de naștere și apoi pe cel de deces. Dacă, din motive temeinice, actul de naștere nu poate fi întocmit, ofițerul de stare civilă întocmește actul de deces și ulterior urmărește înregistrarea nașterii.

ART. 35

(1) Certificatul medical constatator al decesului, în care se consemnează cauza decesului, se întocmește și se semnează de către medic sau, în lipsa acestuia, de către un cadru mediu sanitar care a făcut constatarea.

(2) Dacă decesul s-a produs pe o navă sau pe o aeronavă și nu există medic la bord, constatarea decesului se va face în primul port sau aeroport de escală, de către un medic.

(3) În situația când durata călătoriei navei până la primul port de escală este mai mare de 24 de ore, constatarea decesului se face de către comandant, împreună cu consiliul de bord, și se consemnează în jurnalul de bord. În caz de moarte violentă, comandantul navei va efectua cercetări, potrivit legii.

ART. 36

(1) Documentul cu care se face dovada identității persoanei decedate și documentele de evidență militară ale acesteia, după caz, se rețin de către ofițerul de stare civilă și se înaintează serviciului public comunitar de evidență a persoanelor la care este arondată unitatea administrativ-teritorială, respectiv centru militar zonal/județean/de sector, pe raza căreia/căruia persoana decedată a avut ultimul domiciliu, în termen de 10 zile de la data înregistrării decesului.

(2) În cazul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României, documentul cu care se face dovada identității persoanei decedate se transmite cu primul curier diplomatic, organizat de la data înregistrării decesului.

(3) În cazurile în care declarantul nu poate prezenta documentul prevăzut la alin. (1) și (2), precizează în scris motivul neprezentării acestuia și datele de stare civilă ale decedatului. Declarația se înaintează autorității prevăzute la alin. (1).

(4) Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date (DEPABD) transmite lunar Centrului Național de Administrare a Registrelor Naționale Notariale (CNARNN-INFONOT) din cadrul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România (UNNPR), în format electronic, lista actualizată a informațiilor aferente actelor de deces înregistrate în Registrul național de evidență a persoanelor (RNEP), listă care cuprinde cel puțin numele și prenumele defunctului, data decesului în format an, lună, zi și ultimul domiciliu al defunctului. Structura datelor de referință, precum și procedura prin care acestea sunt transmise se stabilesc prin protocol încheiat între DEPABD și UNNPR.

(5) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României acreditate în străinătate comunică lista prevăzută la alin. (4) Ministerului Afacerilor Externe, care o transmite Camerei Notarilor Publici București.

ART. 37

(1) Întocmirea actului de deces privind un cadavru găsit se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază a fost găsit.

(2) Înregistrarea cadavrului neidentificat se va face pe baza documentelor prevăzute la art. 32 și la art. 33 alin. (3), precum și a procesului-verbal întocmit de medic, care va cuprinde vârsta, sexul, locul unde a fost găsit cadavrul, data și cauza decesului.

(3) Datele privind identitatea cadavrului, stabilite ulterior de poliție, se înscriu prin mențiune pe actul respectiv. Mențiunea se comunică serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăriei care are în păstrare actul de naștere și, după caz, comandamentului militar.

ART. 38

(1) Ofițerul de stare civilă, după întocmirea actului de deces, eliberează declarantului o adeverință de înhumare sau de incinerare a cadavrului.

(2) Înhumarea sau incinerarea unui cetățean român al cărui deces s-a produs și s-a înregistrat în străinătate se face pe baza adeverinței eliberate de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază urmează să se facă înhumarea ori incinerarea. Adeverința se întocmește pe baza certificatului de deces eliberat de autoritățile străine, precum și a traducerii legalizate a acestuia. Când decesul cetățeanului român s-a înregistrat la misiunea diplomatică a României, adeverința se întocmește pe baza certificatului de deces emis de misiunea diplomatică sau de oficiul consular de carieră.

(3) Adeverința prevăzută la alin. (1) și (2) se eliberează într-un singur exemplar. În cazul în care declarantul decesului nu mai deține adeverința de înhumare sau de incinerare, la solicitarea acestuia, autoritățile prevăzute la alin. (1) și (2) îi eliberează un duplicat.

(4) Dacă decesul unui cetățean român s-a produs pe o aeronavă aflată în afara teritoriului României sau pe o navă aflată în afara apelor teritoriale române, iar cadavrul este transportat în țară, înhumarea sau incinerarea se face pe baza dovezii eliberate de comandantul navei sau al aeronavei, potrivit art. 7 alin. (6).

ART. 39

Întocmirea actului de deces, în baza unei hotărâri judecătorești definitive declarative de moarte, se face din oficiu sau la cererea persoanei interesate, după caz, de către serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale de la:

- a) locul de naștere al celui declarat mort;
- b) domiciliul celui declarat mort, în cazul când actul de naștere a fost întocmit la autoritățile locale din străinătate;
- c) domiciliul persoanei care a solicitat declararea judecătorească a morții, în situația în care locul nașterii și domiciliul decedatului nu sunt cunoscute.

ART. 39¹

(1) Înregistrarea decesului în situația prevăzută la art. 39 se face numai în baza hotărârii judecătorești definitive declarative de moarte, în care este prevăzută data decesului în format an, lună, zi.

(2) În cazul hotărârilor judecătorești incomplete, ofițerul de stare civilă sau, după caz, persoana interesată solicită instanței stabilirea datei decesului conform art. 49 alin. (2) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Ofițerul de stare civilă are obligația să întocmească acte de deces în cuprinsul cărora să fie menționate data decesului în format an, lună, zi și ultimul domiciliu al defunctului.

SECȚIUNEA a 4-a

Întocmirea actelor de stare civilă ale cetățenilor români aflați în străinătate

ART. 40

(1) Întocmirea actelor de stare civilă privind pe cetățenii români aflați în străinătate se face la misiunile diplomatice, la oficiile consulare de carieră ale României sau la autoritățile locale competente.

(2) Cetățenii români aflați în străinătate pot solicita înscrierea în registrele de stare civilă române, de la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României, a certificatelor de stare civilă eliberate de autoritățile străine, care îi privește, în cazul în care înregistrarea actului sau faptului de stare civilă a fost făcută în prealabil la autoritatea din statul în care aceștia se află; înscrierea se face cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare, iar refuzul acestora se motivează.

(3) Autoritatea competentă în materie de evidență a populației repartizează misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României liste cu coduri numerice precalculate, în vederea înscrierii lor în actele de naștere întocmite și în certificatele eliberate în baza acestora.

ART. 41

(1) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României încheie căsătorii între cetățeni români sau dacă unul dintre viitorii soți este cetățean român, dacă aceasta este în concordanță cu legislația țării în care sunt acreditați și dacă cel puțin unul dintre viitorii soți, cetățean român, are domiciliul sau reședința în circumscripția consulară a misiunii diplomatice ori a oficiului consular.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României trimit, prin Ministerul Afacerilor Externe, actele din primul exemplar al registrelor de stare civilă, pe măsura completării lor, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului 1 al municipiului București, împreună cu documentele primare pe baza cărora s-a întocmit actul. Al doilea exemplar al actelor din registrele de stare civilă va fi trimis, în termen de 30 de zile de la data când toate actele au fost completate, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor al municipiului București.

(3) Actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite de autoritățile străine, au putere doveditoare în țară numai dacă sunt înscrise sau transcrise în registrele de stare civilă române. Transcrierea certificatelor și a extraselor de stare civilă se efectuează cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului, cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei. Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la întoarcerea în țară sau de la primirea din străinătate a certificatului sau a extrasului de stare civilă, să ceară transcrierea acestor acte la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei rază domiciliază.

(4) Înscrierea sau transcrierea în registrele de stare civilă române a certificatelor sau a extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine, care nu conțin toate rubricile prevăzute de certificatele de stare civilă române, se efectuează pe baza documentului original emis de autoritățile străine și a altor înscrisuri autentice, emise de autoritățile publice competente române sau, după caz, străine, care fac dovada datelor ce trebuie înscrise la rubricile respective, prezentate de solicitant.

(5) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind cetățenii români care nu au avut niciodată domiciliul în România, cu excepția celor care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română, în temeiul art. 10 și 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face cu aprobarea primarului sectorului 1 al municipiului București și cu avizul prealabil al șefului Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București, în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii de transcriere.

(5¹) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română în temeiul art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au avut niciodată domiciliul în România se face în termen de 60 de zile de la depunerea cererii, după cum urmează:

a) cu aprobarea primarilor sectoarelor municipiului București și cu avizul prealabil al șefilor serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor ale sectoarelor municipiului București;

b) cu aprobarea primarilor municipiilor reședință de județ și cu avizul prealabil al șefilor serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor.

(5²) Persoanele care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română și care au avut domiciliul în România depun cererea de transcriere a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă la Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale pe raza căruia/căreia se află:

a) ultimul loc de domiciliu avut în țară, înainte de pierderea cetățeniei române;

b) adresa imobilului în care a locuit înainte de dobândirea cetățeniei române, înscrisă în documentul eliberat de structura pentru imigrări.

(5³) Înscrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/ extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română se face în termen de 60 de zile de la depunerea cererii, cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice ori ai oficiilor consulare, în cazul în care actele sau faptele de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în prealabil la autoritatea din statul în care acestea s-au produs, iar statul în care s-au produs și s-au înregistrat actele sau faptele de stare civilă se află în circumscripția misiunii diplomatice ori al oficiului consular al României.

(5⁴) În situațiile prevăzute la alin. (5¹)-(5³) cererea de transcriere/înscriere a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă se depune, personal, de către titulari sau reprezentanții legali ai acestora, în termen de 90 de zile de la data depunerii jurământului de credință față de România. Pentru minori cererea de transcriere/înscriere poate fi depusă de către unul dintre părinți sau, după caz, de reprezentantul lor legal, iar cei care au împlinit vârsta de 14 ani pot solicita și personal.

(6) Cetățenii români ale căror acte de stare civilă au fost înregistrate în localități care au aparținut României, iar în prezent se găsesc pe teritoriul altor state, pot solicita întocmirea actelor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei rază își au domiciliul, pe baza extrasului de pe actul de stare civilă ce se găsește în păstrarea Arhivelor Naționale, cu aplicarea prevederilor art. 11 alin. (3). Transcrierea acestor extrase în registrele de stare civilă se face cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului și cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a Municipiului București.

(6¹) În situații temeinic justificate, pentru copiii cetățeni români aflați în străinătate față de care s-a dispus o măsură de protecție socială, șefii misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României pot înscrie, cu titlu gratuit, actele de stare civilă întocmite de autoritățile străine care îi privesc în registrele de stare civilă române, la solicitarea autorităților străine competente sau, după caz, a autorităților române cu atribuții în materie de protecție a copiilor.

(6²) Certificatele de naștere/extrasele de naștere/extrasele multilingve ale actelor de naștere emise de autoritățile străine, prin care s-a stabilit o altă filiație decât cea prevăzută de legea română, se transcriu/înscriu în registrele de stare civilă cu aplicarea dispozițiilor art. 414 alin. (1) și art. 449 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.
(6³) În cazurile prevăzute la alin. (6²), la rubrica mențiuni din actul și certificatul de naștere se înscrie:

a) în actul de naștere: „Act transcris/înscriș în conformitate cu dispozițiile art. 414 alin. (1) și art. 449 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare“;

b) în certificatul de naștere: „Act transcris/înscriș în conformitate cu dispozițiile art. 414 alin. (1) și art. 449 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare. Certificatul este valabil doi ani de la data eliberării.“

(7) Este interzisă transcrierea/înscrierea certificatelor sau extraselor de stare civilă emise de autoritățile străine privind căsătoria dintre persoane de același sex ori a parteneriatelor civile încheiate sau contractate în străinătate, fie de cetățeni români, fie de cetățeni străini.

ART. 42

(1) Registrul național de evidență a persoanelor este actualizat prin mijloace informatice cu date conținute de certificatele sau extrasele de stare civilă eliberate cetățenilor români de autoritățile străine care au fost înscrise/transcrise în registrele de stare civilă române, astfel:

a) în cazul unităților administrativ-teritoriale unde funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor, primarul dispune serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor actualizarea componentei locale a Registrului național de evidență a persoanelor;

b) în cazul unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor, primarul sau persoana delegată de acesta să îndeplinească atribuțiile de ofițer de stare civilă actualizează Registrul național de evidență a persoanelor;

c) serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului 1 al municipiului București actualizează, prin mijloace informatice, Registrul național de evidență a persoanelor cu datele conținute de actele de stare civilă eliberate cetățenilor români de autoritățile străine, înscrise în condițiile prevăzute la art. 43 alin. (2) în registrele de stare civilă române de la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României.

(2) Până la asigurarea infrastructurii informatice necesare îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1) lit. b), primarul care a aprobat transcrierea sau persoana delegată de acesta să îndeplinească atribuțiile de ofițer de stare civilă transmite extrase pentru uz oficial de pe certificatele sau extrasele de stare civilă transcrise la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor la care este arondată unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia domiciliază titularul actului transcris, în vederea actualizării componentei locale a Registrului național de evidență a persoanelor.

(3) Pe măsura asigurării infrastructurii informatice necesare, serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor efectuează activitățile de actualizare direct în Registrul național de evidență a persoanelor.

CAP. III

Înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă

ART. 43

În actele de naștere și, atunci când este cazul, în cele de căsătorie sau de deces se înscriu mențiuni cu privire la modificările intervenite în starea civilă a persoanei, în următoarele cazuri:

- a) stabilirea filiației prin recunoaștere sau hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă și încuviințarea purtării numelui;
- b) contestarea recunoașterii sau tăgăduirea paternității;
- c) căsătorie, desfacerea, încetarea sau anularea căsătoriei;
- d) adopție, desfacerea, încetarea sau anularea adopției;
- e) pierderea sau dobândirea cetățeniei române;
- f) schimbarea numelui;
- g) deces;
- h) rectificare, completare sau anulare a actelor de stare civilă ori a mențiunilor înscrise pe ele;
- i) schimbarea sexului, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești.

ART. 44

Modificările intervenite în statutul civil al cetățenilor români aflați în străinătate se înscriu de oficiul de stare civilă prin mențiune pe marginea actelor de stare civilă, cu aprobarea Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor.

ART. 45

Pe măsura asigurării infrastructurii informatice necesare, comunicările privind faptele de stare civilă, precum și cele referitoare la înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă se realizează și în sistem informatic.

ART. 46

Înscrierea mențiunii de stabilire a filiației pe actul de naștere și, după caz, de căsătorie și de deces se face din oficiu sau la cererea celui interesat, pe baza actului de recunoaștere întocmit potrivit legii sau a hotărârii judecătorești definitive și irevocabile. În situația în care, ulterior, prin hotărâre definitivă și irevocabilă s-a încuviințat purtarea numelui de familie al părintelui față de care s-a stabilit filiația, mențiunea se înscrie și pe actele de naștere ale copiilor minori, iar în cazul copiilor majori, numai la cererea acestora.

ART. 47

Desfacerea, anularea sau constatarea nulității adopției, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, se înscrie, prin mențiune, pe actul de naștere inițial și, după caz, pe cel întocmit în urma adopției, pe actul de căsătorie și pe actele de naștere ale copiilor minori ai celui adoptat, iar în cazul copiilor majori, numai la cererea acestora. Mențiunea se înscrie, din oficiu sau la cererea persoanei interesate, pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

ART. 48

Încetarea căsătoriei prin decesul sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, anularea sau desfacerea căsătoriei se înscriu prin mențiune pe actul de căsătorie și pe cele de naștere ale foștilor soți. Mențiunea se înscrie, din oficiu, pe baza comunicării primite de la oficiul stării civile care a întocmit actul de deces, a hotărârii judecătorești definitive și irevocabile ori la cererea persoanei interesate.

ART. 49

Mențiunea privitoare la schimbarea numelui se înscrie pe actele de stare civilă ale persoanei în cauză, potrivit legii.

ART. 50

Mențiunile privind acordarea sau pierderea cetățeniei române se înscriu pe actul de naștere și, dacă este cazul, pe cel de căsătorie, pe baza comunicării transmise de Ministerul Administrației și Internelor.

ART. 51

La cerere, persoanelor îndreptățite li se pot elibera, potrivit art. 11, certificate de stare civilă cu mențiunile înscrise în actele de stare civilă. Certificatele de stare civilă eliberate anterior se retrag și se anulează.

CAP. IV

Reconstituirea și întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă

ART. 52

Reconstituirea actelor de stare civilă se poate face, la cerere, dacă:

- a) registrele de stare civilă au fost pierdute sau distruse, în totalitate ori în parte;
- b) actul de stare civilă a fost întocmit în străinătate și nu poate fi procurat certificatul ori extrasul de pe acest act.

ART. 53

Întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă se poate cere dacă:

- a) întocmirea actului de naștere sau de deces a fost omisă, deși au fost depuse actele necesare întocmirii acestuia;
- b) întocmirea actului de căsătorie a fost omisă, deși a fost luat consimțământul soților de către ofițerul de stare civilă.

ART. 54

(1) Cererea de reconstituire sau de întocmire ulterioară a unui act de stare civilă, însoțită de documentele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale competente să întocmească actul. În situațiile prevăzute la art. 52 lit. b), cererea se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul persoanei interesate. Cererea se soluționează în termen de 30 de zile, cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei, prin dispoziție a primarului, care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la emitere.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă.

ART. 55

Dispozițiile art. 52-54 se aplică, în mod corespunzător, persoanelor fără cetățenie, care au domiciliul în România.

ART. 56

În cazul în care unul dintre exemplarele registrului de stare civilă este pierdut sau distrus, în totalitate ori în parte, acesta se înlocuiește printr-o copie întocmită de pe registrul existent, care se certifică pentru conformitate de către ofițerul de stare civilă.

CAP. V

Anularea, modificarea, rectificarea sau completarea actelor de stare civilă și a mențiunilor

ART. 57

(1) Anularea, completarea sau modificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea se poate face numai în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

(2) În cazul anulării, completării și modificării actelor de stare civilă, sesizarea instanței judecătorești se face de către persoana interesată, de structurile de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare locale sau județene de evidență a persoanelor ori de către parchet. Cererea se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul acestora, pe baza verificărilor efectuate de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor și a concluziilor procurorului.

(3) Soluționarea cererilor de anulare, completare și modificare a actelor de stare civilă formulate de cetățenii români cu domiciliul în străinătate și de străini este de competența Judecătoriei Sectorului 1 al municipiului București.

(4) Hotărârea judecătorească prevăzută la alin. (1), precum și înregistrarea făcută în temeiul acesteia sunt opozabile oricărei alte persoane, atâta timp cât printr-o nouă hotărâre nu s-a stabilit contrariul.

ART. 58

(1) Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se face în temeiul dispoziției primarului unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă, din oficiu sau la cererea persoanei interesate, cu avizul prealabil al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanei.

(2) Cererile înregistrate la serviciile de stare civilă ale sectoarelor municipiului București se avizează în prealabil de către șeful serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor.

(3) Cererea de rectificare a actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea, însoțită de actele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă ori, după caz, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria de la locul de domiciliu. Cererea se soluționează în termen de 30 de zile prin emiterea dispoziției prevăzute la alin. (1), care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la data emiterii.

(4) Dispoziția prevăzută la alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă, în condițiile legii.

(5) Dispoziția prevăzută la alin. (1) poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă, în condițiile legii.

ART. 59

Anularea, completarea și modificarea unui act de stare civilă sau a unei mențiuni înscrise pe acesta, dispuse prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, precum și rectificarea unui act de stare civilă ori a mențiunilor înscrise pe acesta, aprobate prin dispoziție a primarului, se înscriu numai prin mențiune pe marginea actului de stare civilă corespunzătoare.

CAP. VI

Conținutul și forma actelor de stare civilă. Păstrarea registrelor de stare civilă

ART. 60

(1) Conținutul și forma actelor de naștere, de căsătorie și de deces sunt prevăzute în anexele nr. 1A, 1B, 1C, 2A, 2B și 2C.

(2) Actele de stare civilă vor fi tipărite pe ambele fețe, cu excepția celor pentru misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României, care vor fi tipărite pe o singură față, în registre confecționate din hârtie specială și compactate cu pânză.

(3) Pe actele de stare civilă se va imprima o tentă de culoare, astfel: albastră - pe cele de naștere, roz - pe cele de căsătorie și cenușie - pe cele de deces, având la mijloc stema României.

ART. 61

(1) Numerotarea actelor se va face pe an calendaristic. Registrele de stare civilă, precum și fiecare an calendaristic se vizează, pentru deschidere și închidere, de către primar.

(2) Primul exemplar al registrelor de stare civilă se păstrează la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale unde s-a întocmit, iar al doilea exemplar se înaintează consiliului județean sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, în termen de 30 de zile de la data când toate filele din registru au fost completate.

(3) Ambele exemplare ale registrelor de stare civilă se trimit Arhivelor Naționale, după trecerea a 100 de ani de la data completării lor.

ART. 62

Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare registre de stare civilă este obligată să asigure conservarea și securitatea acestora, cu respectarea legislației arhivistice în vigoare și a normelor interne de evidență și păstrare a arhivelor.

CAP. VII

Contravenții

ART. 63

(1) Constituie contravenții la regimul actelor de stare civilă următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, sunt considerate infracțiuni:

a) deținerea fără drept a certificatului de stare civilă aparținând altei persoane;

b) nedeclararea nașterii sau decesului în condițiile și în termenele prevăzute de lege;

c) neasigurarea conservării și securității registrelor și certificatelor de stare civilă, potrivit normelor privind evidența și păstrarea acestora, sau netrimitea la Arhivele Naționale a registrelor de stare civilă, după trecerea termenului legal de păstrare;

d) necomunicarea la serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor ori, după caz, la primăriile competente, de către ofițerul de stare civilă, a mențiunilor, a copiilor de pe deciziile de admitere a schimbării numelui, neînscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă ori netransmiterea celui de-al doilea exemplar al registrelor de stare civilă la consiliul județean sau la Consiliul General al Municipiului București, după caz, în termen de 30 de zile de la data când toate filele au fost completate;

e) neprezentarea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă eliberate de autoritățile străine ofițerului de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale/misiunii diplomatice sau al oficiului consular al României competent, pentru transcrierea/înscrisura în registrele de stare civilă române, în termenele prevăzute la art. 41 alin. (3) și (5⁴);

f) omiterea declarării, în fața ofițerului de stare civilă, a unor date referitoare la starea civilă a persoanelor sau declararea lor în mod inexact;

g) neverificarea de către ofițerul de stare civilă a realității conținutului declarației și a concordanței acesteia cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și celelalte înscrisuri prezentate;

h) comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă în alte condiții decât cele prevăzute la art. 73;

i) neeliberarea de către personalul medico-sanitar competent, în termenele legale de declarare a nașterii și a decesului, a certificatelor medicale constatatoare ale acestor fapte;

j) pierderea sau deteriorarea certificatelor de stare civilă;

k) oficierea de către deservenții cultelor a serviciului religios în cazul căsătoriilor sau în vederea înhumării sau incinerării, fără a li se fi prezentat certificatul de căsătorie și, respectiv, documentul prevăzut la art. 41;

l) înregistrarea unui act de stare civilă cu încălcarea competenței teritoriale prevăzute de prezenta lege;

m) efectuarea de răzuiri, ștersături în cuprinsul actelor de stare civilă;

n) netransmiterea comunicărilor cu privire la înregistrarea nașterii cetățenilor români cu domiciliul în România, ori a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanelor, a buletinelor de identitate ale persoanelor decedate, precum și a livretelor militare, serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor competente;

o) nerespectarea termenului prevăzut de lege privind sesizarea poliției despre găsirea unui copil;

p) înhumarea sau incinerarea cadavrului fără prezentarea documentului prevăzut la art. 41;

r) nerespectarea de către ofițerul de stare civilă a dispozițiilor prevăzute la art. 29 și 32.

(2) Contravențiile prevăzute la lit. a)-c) se sancționează cu amendă de la 50 lei la 150 lei, iar cele prevăzute la lit. d)-r), cu amendă de la 100 lei la 200 lei.

ART. 64

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari, persoanele împuternicite prin dispoziție a președintelui consiliului județean, respectiv a primarului general al municipiului București, precum și de persoane împuternicite din cadrul serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor și polițiști anume desemnați.

ART. 65

Dispozițiile cuprinse în acest capitol se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAP. VIII

Dispoziții finale și tranzitorii

ART. 66

La întocmirea actului de naștere, precum și a celorlalte acte de stare civilă, numele de familie și prenumele titularului se scriu în limba maternă folosindu-se alfabetul latin.

ART. 67

Serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor au obligația de a actualiza permanent, în cadrul Sistemului național informatic de evidență a persoanelor, baza de date a populației.

ART. 68

CertIFICATELE ori, după caz, hotărârile judecătorești de adopție, despărțenie și deciziile de înfiere și de schimbare a numelui, eliberate potrivit legilor anterioare, extrasele de pe actele de stare civilă ce au fost eliberate de autoritățile militare în baza legii, precum și deciziile emise în baza Decretului nr. 432/1949 pot servi drept temei, la cererea celui îndreptățit, pentru întocmirea actului ori pentru înscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă, cu avizul Ministerului Administrației și Internelor.

ART. 69

(1) La cererea scrisă a Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor, a serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, a instanțelor judecătorești, a parchetelor sau a poliției, se pot transmite extrase pentru uz oficial, însoțite de copii ale înscrisurilor care au stat la baza întocmirii actelor de stare civilă, iar pentru motive temeinice, la cererea serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor, a oficiilor de stare civilă din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor, a unităților din sistemul de ordine și siguranță publică din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, a instituțiilor responsabile cu asistența socială și protecția drepturilor copilului, precum și a notarilor publici, se eliberează gratuit extrase pentru uz oficial de pe actele de stare civilă aflate în arhiva proprie.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul solicitărilor adresate direcțiilor județene și a municipiului București ale Arhivelor Naționale, pentru actele aflate în păstrarea acestora, cu respectarea dispozițiilor art. 11 alin. (3).

ART. 70

Comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă se poate face, în cazuri temeinic justificate, la cererea autorităților publice, altele decât cele cu atribuții legale în materie, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul.

ART. 71

Ministerul Sănătății, cu avizul Ministerului Administrației și Internelor, va stabili, potrivit legii, conținutul și forma certificatelor medicale de constatare a nașterii, a decesului, precum și a celor privind starea sănătății viitorilor soți și va asigura tipărirea acestora.

ART. 72

(1) Serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor și ofițerii de stare civilă din cadrul primăriilor întocmesc buletine statistice de naștere, de căsătorie și de deces, iar judecătorii, buletine statistice de divorț.

(2) Institutul Național de Statistică, cu avizul Ministerului Administrației și Internelor și al Ministerului Sănătății, stabilește conținutul și forma buletinelor statistice de naștere, de căsătorie și de deces, iar cu avizul Ministerului Justiției, ale buletinelor statistice de divorț; asigură tipărirea lor și emite norme referitoare la modul de completare și transmitere a acestora.

ART. 73

(1) Ministerul Administrației și Internelor îndrumă și controlează, în condițiile legii, activitatea serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor, în domeniul stării civile.

(2) Președinții consiliilor județene și primarul general al municipiului București, prin serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv prin Direcția Generală de Evidență a Persoanelor a Municipiului București, organizează îndrumarea și controlul metodologic al activității de stare civilă desfășurate de serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor de pe raza județului, respectiv a municipiului București și iau măsuri privind conservarea și securitatea documentelor de stare civilă.

ART. 74

(1) Ministerul Administrației și Internelor asigură cerneala specială pentru completarea actelor de stare civilă, confecționarea registrelor și a certificatelor de stare civilă și distribuirea, contra cost, a acestora serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor și a municipiului București, precum și Ministerului Afacerilor Externe. Celelalte imprimare auxiliare vor fi tipărite prin grija consiliilor județene și a Consiliului General al Municipiului București.

(2) Serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv Direcția Generală de Evidență a Persoanelor a Municipiului București asigură distribuirea, contra cost, către serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor de pe raza județului, respectiv a municipiului București a registrelor și a certificatelor de stare civilă, a cernelii speciale și a formularelor auxiliare.

ART. 75

Dispozițiile prezentei legi, referitoare la întocmirea actelor de stare civilă, eliberarea certificatelor, înscrierea și comunicarea mențiunilor, în raporturile cu alte state, sunt aplicabile în măsura în care nu se prevede altfel prin acorduri, tratate și convenții la care România este parte.

ART. 76

(1) Anexele nr. 1A, 1B, 1C, 2A, 2B și 2C fac parte integrantă din prezenta lege.

(2) **Registrele de stare civilă aflate în uz, precum și cele aflate în stoc vor fi folosite până la epuizare.**

ART. 77

(1) Prezenta lege intră în vigoare după 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 278/1960 cu privire la actele de stare civilă, H.C.M. nr. 1.090/1960 privind aprobarea modelelor registrelor de stare civilă, H.C.M. nr. 2.290/1969 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la regimul actelor de stare civilă, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 616/1993, precum și orice alte dispoziții contrare.
